

[Forsvarsministeren]

anvende sanktioner, hvis det skulle blive nødvendigt.

På den anden side må jeg også sige til Folketingets medlemmer, at vi selvfølgelig også ville anvende disse sanktioner med omtanke, forsøge at gøre det på en fornuftig måde, således at vi ikke tilskynder til at skabe størst mulig furore, men forsøger at sikre det, der var formålet, nemlig at de pågældende bygninger bliver revet ned til tiden. Det er klart, at der i forhold til de mennesker, der rent faktisk bor i de pågældende bygninger, kan være nogle problemer af social karakter; det er jo dog boliger, og derfor vil der også være et hensyn dér, som skal tages. Men vi vil forsøge at gøre det med omtanke.

Fru Hanne Severinsen nævnte også muligheden for at lukke for vand eller gas. Dertil vil jeg sige, at da der er rejst tvivl om hjemmelen til dette i Christianialoven, er det altså nogle muligheder, som vi ikke vil kunne anvende i denne sammenhæng.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der vil ske, hvis Christiania ikke lever op til aftalen, kan jeg sige – og det fremgår også af dagsordenen – at regeringen inden den 15. april vil orientere Folketinget om, hvordan udviklingen har været indtil da. Jeg forestiller mig, at den form, vi gør det under, er, at vi orienterer Folketingets Forsvarsudvalg, så de vil få en vurdering fra regeringen med hensyn til, hvordan udviklingen har været i det kvartal, der er gået, og i hvilket omfang Christiania har levet op til aftalerne.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg synes, det ville være forkert nu at drage nogle konklusioner om, hvad resultatet af sådan en vurdering skulle indeholde. Jeg mener tværtimod, det er et spørgsmål, som det vil være naturligt at drøfte med de partier, som stemmer for denne dagsorden.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Lad mig først sige lidt principielt om forholdet imellem justitsministeren og politiet og lidt om, hvorledes justitsministeren altid nødvendigvis må bakke politiet som institution op.

Det overordnede politiske ansvar for lov og orden her i landet hviler på justitsministeren, og politiet skal hjælpe ham med at efterleve de regler, som Folketinget har afstukket. Det betyder, at politiet – også i tilfældet Christiania – handler på justitsministerens ansvar; men det

betyder ikke, at politiet ikke har lov til at kritisere justitsministeren.

Jeg mener, at det, der er foregået på Christiania indtil videre, er foregået på justitsministerens ansvar, og når man siger, at op til den 22. december gik det lidt hårdt til, er ansvaret ikke politiets, det er mit.

Politiet har måttet handle efter de retningslinjer, som man har udstukket fra Justitsministeriet, og det, at der er sket et regeringsskifte, betyder ikke, at der dermed skete nogen ændring i retningslinjerne. Det, der skete, var, at man skulle medvirke til lovliggørelsen, og det førte så frem til en situation med en meget stærk konfrontation mellem politiet og christianitterne. Det førte til, at forholdene blev utålelige for politiet arbejdsmæssigt, utålelige for christianitterne og skamfulde for det danske samfund. Derfor måtte jeg sige: Skulle vi nu ikke prøve at se, om vi ikke kunne klare det på en anden måde? Skulle vi ikke prøve på at få brudt voldsspiralen, så vi i Justitsministeriet tog et første skridt ved at sige: Nu trapper vi politiindsatsen ned på betingelse af, at Christiania sikrer politifolkene et ordentligt arbejdsmiljø og ved selvjustits medvirker til, at de resultater, der er opnået ved politiindsatsen, bevares?

Så siger politiets ledelse til mig: Den tror vi ikke på; og der bliver sagt i nytårsparolen til politiet: Vi tror, at det her er forkert. Vi tror, det hele blusser op igen. Jeg mener, det er i orden, at politiets organisationer går ind og tager dette standpunkt. Det er i orden, at politiledelsen siger det. Alligevel løber vi risikoen. Vi siger, at nu giver vi det her en chance. Det er en udstrakt hånd til Christiania for at få denne voldsspiral brudt og prøve at komme videre på en anden måde, men det betyder ikke, at vi accepterer kriminalitet, det betyder ikke, at vi tilsidesætter den almindelige lovliggørelse. Jeg skal indrømme, jeg var ude at svømme et øjeblik, da jeg sagde, at jeg ser bort fra småforseelserne. Det har jeg fået mange klø for, dem må jeg tage, men nu gælder det om – om jeg så må sige – at vi følger de almindelige retningslinjer her i landet.

Det, der er sagen, er, at denne dagsorden vil blive accepteret, den vil blive administreret efter disse principper. Indsatsen skal holdes i form af, at reduktionen af kriminalitet skal fastholdes på det niveau, der er nu, det må i